

ДОБРИДЕНЬ, ЯРОСЛАВЕ ПЕТРОВИЧУ!

Розповім про вчителя. Нашого вчителя. Свого вчителя. Маю право його так називати, бо виріс він на моїх очах. І як звичайна людина, і як вчитель. Ярослав Петрович Данильчук викладає, без сумніву, найулюбленіший в школі предмет – фізичне виховання. У нас в Торговиці здавна люблять спорт. І школа, і село мають славні фізкультурні традиції. Ярослав Петрович зберіг їх і примножив. Учився в нашій школі. Вчився старанно і наполегливо. У Луцькому педінституті теж був одним із кращих студентів. Після закінчення цього навчального закладу повернувся в рідну школу. Тут ропочалась його трудова біографія. Крок за кроком оволодівав азами професійної майстерності. Наполегливо «вибивав» базу для розвитку спорту, щоб могли вихованці на уроках сповна реалізувати себе. Нині Ярослав Петрович – один з найкращих вчителів фізвиховання району. Брав участь у районному та обласному конкурсах «Вчитель року» і став його призером. Щороку школа посідає почесні місця в районних конкурсах, змаганнях, а цього року юні волейболісти стали переможцями районних змагань, захищали честь району на обласних змаганнях. Заслуга в цьому, звісно, наполегливого вчителя. Цього року Ярославу Петровичу виповнилося 40 років. З цієї нагоди колеги привітали його своїми традиційними куплетами.

В Торговицьку школу давно я прийшов,
Недарма я у Луцьку навчався.

І щастя своє я у спорті знайшов,
Як в жінку, у спорт закохався.

Хай роки летять, як із трактора дим,
Та ними не переймаюсь.

Дружина і діти є щастям моїм –
Від них я снаги набираюсь.

Рішенням атестаційної комісії району від 14 квітня 2006 року Ярославу Петровичу Данильчуку підтверджено кваліфікаційну категорію «Вчитель вищої категорії» та присвоєно педагогічне звання «Старший вчитель».

Щоранку торує він до рідної школи власну стежку. Разом із дружиною Галиною, з котрою були однокласниками, і тепер ділять радощі й негаразди навпіл. Він однолюб. Про це знають усі. А два їх сини стараннями радують батьків.

Ніна ЯКИМЧУК,
директор Торговицької ЗОШ I-III ст.